

MATKARAPORTTI – SAINT MARY’S UNIVERSITY, HALIFAX, KANADA

Petri Kinnunen (LUT, School of Business, Hankintojen johtamisen maisteriohjelma)

Johdanto

Olen Lappeenrannan teknillisen yliopiston kauppakorkeakoulun opiskelija ja opiskelen hankintojen johtamisen maisteriohjelmassa. Tämä on matkaraporttini vaihtoajastani Saint Mary’s Universityssä. Vaihtoon lähteminen oli ollut mielessäni jo pitkään, mutta en lopulta lähtenyt vaihtoon kandidaatin opintojen aikana. Nyt kuitenkin viimeisenä maisterivuotena päätin ottaa itseäni niskasta kiinni ja hakea vaihto-opiskelupaikkaa. Halusin lähteä vaihto-opiskelemaan maahan, jossa puhutaan englannin kieltä äidinkielenä. Näin ollen vaihtopaikan hakeminen suuntautui luonnostaan Pohjois-Amerikan suuntaan. Päällimmäisenä syynä vaihtoon lähtemiselle minulla oli kielitaidon parantaminen ja erityisesti englannin kielen parantaminen. Ensimmäiseksi vaihtoehdoksi valitsin yliopiston Montanan osavaltiosta Yhdysvalloista. En kuitenkaan päässyt kyseiseen yliopistoon, koska yliopisto ei ottanut vastaan yhtään opiskelijaa meidän koulusta. Toisena vaihtoehtona minulla oli Saint Mary’s University, johon oli jo valittu toinen opiskelija meidän koulusta, mutta Kaisa järjesti onneksi ylimääräisen paikan kyseiseen yliopistoon ja yliopisto otti minut ilomielin vastaan.

Vaihtoon hakeminen oli yllättävän helppoa ja mielestäni hakuprosessiin ei sisällynyt liikaa paperisotaa, vaikka jouduinkin täyttämään paperit kahteen kertaan kohdeyliopiston vaihtumisen takia. Saint Mary’s University hoiti tiedottamisen erinomaisesti ja kaikki asiat selvisivät yliopiston kansainvälisen koordinaattorin ja muun henkilökunnan avulla helposti. Yliopisto toimitti myös orientaatiosta hyvän ohjelman ja varasinkin lennon jo hyvissä ajoin niin, että ehdin International Orientaatioon sekä paikallisille opiskelijoille suunnattuun orientaatioon (tämä järjestetään tosin ainoastaan syksyllä, koska uudet paikalliset oppilaat tuleva silloin yliopistoon). Kansainvälisille opiskelijoille suunnattu orientaatio alkoi 29. elokuuta eli orientaatio oli suunnattu elokuun viimeiselle viikonlopulle. Orientaation aikana tutustuttiin muihin kv-vaihtareihin, yliopistoon, kampukseen, opiskeluun yliopistossa ja vastaanotettiin paljon uutta informaatiota. Kv-orientaatio kesti viikonlopun ja seuraavana maanantaina eli syyskuun ensimmäisellä viikolla alkoi orientaatio uusille opiskelijoille. Kaikki kv-opiskelijat saivat osallistua haluamiinsa paikallisille suunnattuihin orientaatiotapahtumiin. Itse osallistuin joihinkin näistä (lähinnä silloin, kun tarjolla oli ilmaista ruokaa). Paikallisten opiskelijoiden orientaatiojakso kesti kaksi viikkoa, joista ainoastaan kaksi ensimmäistä päivää oli pelkkää orientaatiota ja tämän jälkeen kurssit alkoivat pyörimään normaalisti orientaatiotapahtumien ohessa. Nämä orientaatiotapahtumat ovat hyvä keino tutustua paikallisiin opiskelijoihin, mutta itse en hiukan vanhempana opiskelijana näistä tapahtumista saanut paljon irti ja tämän takia en niihin yleensä edes osallistunut (freshmenit ovat yleensä 17-18 vuotiaita).

Syyslukukausi alkoi 3. syyskuuta (kurssit alkoivat) ja kurssit lopuivat marraskuun loppuun mennessä. Joulukuu oli kokonaisuudessaan varattu tenteille ja tentteihin lukemiselle. Yhtään kokonaista lomaviikkoa ei syyslukukaudelle sattunut. Joitain juhlapäiviä aikajaksolle sattui, kuten esimerkiksi Labour Day ja Thanksgiving Day. Minulla oli kaksi tenttiä joulukuussa ja tenttiajankohdat selvisivät noin puolessa välissä semesteriä, jolloin on hyvä varata paluulento tai tehdä muita matkasuunnitelmia.

Kurssit

Yleisesti sanottuna kurssit olivat paljon helpompia kuin Suomessa, mutta kaikki kurssit sisältävät paljon pieniä tehtäviä, välikokeita ja tuntikokeita. Kursseilla myös seurataan läsnäoloja luennoilla sekä aktiivisuutta luennoilla. Nämä vaikuttavat arvosanaan. Itse en tästä ”lukiomaisesta” opetustyylistä pitänyt, koska pidän enemmän omaehtoisesta opiskelusta, jossa saa itse päättää omat aikataulut ja järjeillä itsekseen enemmän asioita (opetustyyli kaikilla kursseilla oli siis hyvin hyvin ohjaava). Tämä ohjaaminen ja opettajien huolehtiminen osaltaan vaikuttaa siihen, että kurssit olivat helppoja. Kaikki opettajat ja professorit haluavat tutustua kursseillaan oleviin opiskelijoiden ja monen tavoitteena on osata kaikkien kurssilla olevien opiskelijoiden nimet kurssin loppuun mennessä (tämä eroaa paljon suomalaisesta opetustyylistä yliopistossa). Luennoilla myös keskustellaan paljon ja hieman liiankin paljon. Aloin jo ikävöimään suomalaisia teoriapainotteisia luentoja.

International Business Management

Kurssi käsitteli laajasti johtamista kansainvälisessä ympäristössä. Kurssilla opeteltiin tekemään muun muassa markkina-analyyskejä ja suunnittelemaan liiketoiminnan laajentamista uuteen maahan ja kaikkea tähän liittyvää sekä huomioon otettavaa (asiat, jotka vaikuttavat kannattavuuteen uudessa maassa ja mitä täytyy ottaa huomioon jne.). Kurssi sisältää välikokeen ja loppukokeen, ryhmätyön (kolme vaihetta), ryhmän esityksen, 10 yksilöesitystä web-kameran kautta tehtynä, 10 arvostelua muiden yksilöesityksistä, kotitehtäviä ja lukemista. Tämä kurssi sisältää siis paljon kaikkea pientä tekemistä, mutta nämä tehtävät eivät ole ylitsempäsemättömiä. Kurssi oli hyvin kansainvälinen ja opiskelijoita oli monista eri maanosista ja maista. Teoria jää tällä kurssilla hyvin vähäiseksi ja kurssin pääseekin hyvällä arvosanalla läpi maalaisjärjellä ja osallistumalla luennoille. Kurssin opettajana toimii Regina Abbot. Opettaja on hyvin ystävällinen, mutta tarkka ja joskus hänen opetustyylinä oli mielestäni hiukan outo (puhuu paljon itsestään ja omasta elämästään).

English as a Second Language

Älä ota tätä kurssia, jos luulet, että kyseessä on englannin kielen kurssi! Tämä kurssi keskittyy siis käsittelemään englannin kielen merkitystä, vaikutuksia ja kehittymistä maailmalla. Kurssi on siis kielitiedettä ja kurssin opiskelijat ovat lähinnä englannin kielen opettajiksi valmistuvia. Kurssilla

käsitellään esimerkiksi seuraavia aiheita: englannin kielen historia, englannin kielen merkitys, miten lapsi oppii englannin kielen, erilaisia englannin kielen murreryhmiä (Indian English, American English etc.) ym. Kurssilla tehdään paljon pieniä tehtäviä. Itse asiassa tehtäviä oli niin paljon, etten niitä ala edes tähän luettelemaan. Kurssilla ei ole tenttiä, joten tämän takia tehtäviä ja kotiläksyjä on PALJON, mutta ne ovat hyvin helppoja ja tästä kurssista saa helposti hyvän arvosanan perus englannin kielen taidolla.

Making Sense of Atlantic Canada

Tämä kurssi on hyvin mielenkiintoinen, mikäli on kiinnostunut historiasta ja yhteiskuntaopista. Kurssi auttaa ymmärtämään Atlantin puoleista Kanadaa (Maritime Provinces – Nova Scotia, New Brunswick, Newfoundland, Prince Edward Island). Kurssin professorina toimii Peter Twohig. Hän on todella hyvä luennoitsija, joten suosittelen tätä kurssia kaikille, jotka haluavat osallistua mielenkiintoisille luennoille, jossa luennoitsija osaa oikeasti ”luennoida”. Kurssilla käsitellään paikallista historiaa, kulttuuria, yhteiskuntaa yleisesti sekä sosiaalihuoltoa ja näiden kaikkien vaikutusta paikallisten elämään vuosien saatossa. Kurssilla tehdään välikoe ja loppukoe, kaksi esseetä oppikirjan pohjalta (2 sivun tiivistelmiä valituista luvuista) sekä kriittinen analyysi oppikirjasta (5 sivua). Tällä kurssilla ei seurata läsnäoloja toisin kuin edellä mainitsemillani kursseilla.

MUUTA

Alkuvalmistelut Kanadaan lähtemiselle olivat hyvin helpot. Hakuprosessi hoituu mobilityn kautta Kaisan ohjeilla ja hyväksymisen jälkeen Saint Mary’s Universityn kv-koordinaattori ottaa yhteyttä ja pyytää täyttämään muutaman dokumentin ja lähettämään niistä kopiot yliopistolle. Tiedotteita ja informaatiota tulee jatkuvalla syötöllä, joten koen ainakin itse olleeni hyvin informoitu kaikilla osa-alueilla. Kuuden kuukauden vaihdon takia ei Kanadaan tarvitse hakea viisumia, joten myös tämän takia lähtövalmistelut ovat hyvin yksinkertaiset.

Asuin yliopiston asuntolassa, koska se oli helpoin tapa löytää asunto koulun läheltä nopeasti. Asuntolassa asuessa pääsee myös nauttimaan helposti yliopiston ruokalan ”herkullisista” ja ”terveellisistä ” antimista, jos ei jaksaa/halua/pysty itse valmistamaan ruokaa (huomaa sarkasmi). Asuin Senior Apartmentissa, jossa oli minun lisäksi toisessa huoneessa toinen vaihto-opiskelija. Jaoin yhteisen keittiön, jossa oli jääkaappi ja mikro, mutta ei uunia tai keittolevyä (tämän takia söin ruokalassa). Mikäli haluat asua yliopiston asuntolassa, kannattaa ottaa asunto, jossa on paremmat ruoanlaittomahdollisuudet (ruokalassa syöminen alkaa tympimään kahden viikon jälkeen). Asuntolan huoneet eivät ole kummoisia ja samalla rahalla saa varmasti kaupungilta paljon paremmassa kunnossa olevia asuntoja. Yksi hyvä puoli asuntolassa asumiselle on se, että olet jatkuvasti lähellä muita asuntolassa asuvia paikallisia opiskelijoita ja ennen kaikkea muita vaihto-opiskelijoita. Meillä oli

tapana käydä ruokalassa syömässä isolla porukalla muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa ja tietenkin juhliminen on helpompaa, kun kaikki ovat samassa asuntolassa (tosin asuntolan vartijat ovat hyvin tarkkoja melun suhteen). Kannattaa huomioida se, että yliopistolle pitää asumisesta maksaa etukäteen koko syyslukukausi, joten kannattaa varata tähän riittävästi pääomaa.

Halifax on mukava kaupunki ja parhaimmillaan loppukesästä ja syksyllä (kannattaa siis ehdottomasti lähteä vaihtoon syyslukukaudeksi!). Ihmiset ovat hyvin ystävällisiä ja paikallisten kanssa on helppo ystäväystyä ja jutella. Kaupungissa ei ole niin kauhean paljon nähtävää tai koettavaa, mutta varmasti esimerkiksi Lappeenrannassa asuneelle Halifaxissa on riittävästi tekemistä. Suosittelen syksyllä vaihtoon lähteville ehdottomasti surffausta! Itse kävin vain kerran, mutta hauskaa oli. Kannattaa myös vuokrata auto hyvissä ajoin syyskuussa ja lähteä kiertelemään Nova Scotiaa ja Cape Bretonia (kun on vielä hyvä sää). Tämän lisäksi käytiin vaihtariporukalla heittämässä road trip Montrealiin, Torontoon, Niagararan putouksille ja Quebeciin (suosittelen myös tätä, mikäli on aikaa ja rahaa).

Yliopisto tarjoaa opiskelijoille erilaisia palveluita (writing center, student center, bussikortti, kuntosali etc.). Lisäksi yliopisto järjestää tapahtumia (esim. Thanksgiving Dinner) ja erilaista tekemistä (ryhmäliikuntaa ja muuta urheilua) kaikille. Mielestäni kansainvälisille opiskelijoille tosin järjestettiin aivan liian vähän yhteistä tekemistä (lähinnä tämä jäi opiskelijoiden itsensä hoidettavaksi).

Kaiken kaikkiaan vaihto Halifaxissa oli unohtumaton ja erittäin mukava kokemus. En jää niinkään kaipaamaan itse kaupunkia, mutta tapaamiani ihmisiä ja vaihdon aikana saamiani uusia ystäviä. Kielitaitokin parantui reissun aikana huomattavasti. Loppusanoiksi voin vain todeta, että kannattaa lähteä ja suosittelen kaikille vaihto-opiskelua missä tahansa päin maailmaa. Mikäli olet kiinnostunut Pohjois-Amerikasta, haluat tavata erittäin mukavia ja miellyttäviä ihmisiä ja samalla oppia englantia, on Halifax sinulle hyvä vaihtopaikka (vaikka itse maa, kulttuuri, ”maisema” ja ilmasto eivät paljon Suomesta eroa). Odotettavissa ei siis ole mitään järkyttävää kulttuurishokkia.